

Die Openbaring van Yahshua Christus

Hoofstuk 14

Deur William Finck

Alle vers vertalings geneem uit die Afrikaans 1933/1953 vertaling

“1 EN ek het gesien, en kyk, die Lam staan op die berg Sion, en saam met Hom honderd-vier-en-veertigduisend met sy Naam en die Naam van sy Vader op hulle voorhoofde geskrywe. 2 En ek het 'n geluid uit die hemel gehoor soos die geluid van baie waters en soos die geluid van 'n harde donderslag, en ek het die geluid gehoor van siferspelers wat speel op hulle sifers. 3 En hulle het 'n nuwe lied gesing voor die troon en voor die vier lewende wesens en die ouderlinge; en niemand kon die lied leer nie, behalwe die honderd-vier-en-veertigduisend wat van die aarde vrygekoop is. 4 Dit is hulle wat hulself met vroue nie besoedel het nie, want hulle is maagdelik rein; dit is hulle wat die Lam volg waar Hy ook heengaan; dit is hulle wat gekoop is uit die mense as eersteling vir God en die Lam. 5 En in hulle mond is daar geen bedrog gevind nie; want hulle is sonder gebrek voor die troon van God.”

Hier sien ons 'n visioen van die 144 000 wat die eerste keer in Openbaring Hoofstuk 7 genoem is. Dit was daardie mense wat deur Yahweh verseël is – bewaar van die probleme en besoedeling van hierdie wêreld en van die toorn wat oor die Romeinse ryk sou kom, wat die konteks van Hoofstuk 7 was, en ons sien hulle weer hier. Sommige kommentators het beweer dat dit die regering van die Koninkryk van God sal wees, maar daardie idee word nie in die teks gevind nie. Ander het beweer dat dit die Koninkryk van God is, maar dit is duidelik in die teks dat dit slegs die eersteling is van diegene wat Hy gekoop het - die eersteling van die kinders Israel en, soos dit duidelik is in Hoofstuk 7 by vers 9 word hulle gevolg deur 'n ontelbare menigte wat in wit klere geklee was. Die belofte aan Abraham was dat sy nageslag 'n ontelbare

menigte sou wees, soos die sterre van die hemel en soos die sand van die seestrand, en nie net 'n honderd-vier-en-veertigduisend nie (Genesis 22:17, 32:12 ens.). In die boek Job, by 19:25, word gesê dat Job verkondig het: " 25 MAAR ek, ek weet: My Verlosser leef; en Hy sal as laaste oor die stof opstaan." Psalm 74:2 is 'n smeking tot Yahweh om " 2 Dink aan u vergadering wat U in die voortyd verwerf het, wat U verlos het om die stam van u erfdeel te wees, aan die berg Sion waar U op gewoon het." Yahweh word dikwels beskryf as die Verlosser van die kinders van Israel in die profesie van Jesaja, en ook in Psalms 25:22, 49:15, 78:35 en in Jeremia 50:34 en elders. Dit word in Jesaja Hoofstuk 50 verduidelik dat die kinders van Israel, die "besondere skat" van God en Sy besitting sedert die dae van die uittog, hulleself aan sonde verkoop het, waar daar staan " 1 SO sê die HERE: Waar is tog die skeibrief van julle moeder waarmee Ek haar verstoot het? Of wie is daar van my skuldeisers aan wie Ek julle verkoop het? Kyk, weens jul ongeregthede is julle verkoop, en weens jul oortreding is julle moeder verstoot." Die betekenis van verlossing in die Nuwe Testament is dat God – deur Christus – Sy volk sou terugkoop van hulle oortreding, waarvoor Hy hulle lank gelede weggesit het. Daarom word Sagaria in Lukas 1:68 opgeteken dat hy gesê het: "68 Geloofd sy die Here, die God van Israel, omdat Hy sy volk besoek het en vir hulle verlossing teweeggebring het,"

Dit is die vervulling van die wet van die Verwante Verlosser, gevind in Levitikus 25:48-49 en elders in die Ou Testament. In Galasiërs 4:5 sê Paulus dat Yahshua se doel was " 5 om die wat onder die wet was, los te koop, sodat ons die aanneming tot kinders kan ontvang." - die kinders van Israel, van wie die Galasiërs inderdaad afstam. Hier in die Openbaring, alhoewel die Griekse woord wat gebruik word, gekoop en nie verlos is nie, word dieselfde doel van die Nuwe Verbond weer gestel. Op dieselfde manier het Paulus vir die Korintiërs – afstammeling van

Doriese Grieke, die Doriërs wat ook uit antieke Israel geëmigreer het – gesê dat “julle duur gekoop is”, in 1 Korintiërs 6:20 en 7:23.

“ 6 EN ek het 'n ander engel in die middel van die lug sien vlieg met 'n ewige evangelie om te verkondig aan die bewoners van die aarde en aan alle nasies en stamme en tale en volke. 7 En hy het met 'n groot stem gesê: Vrees God en gee Hom heerlikheid, want die uur van sy oordeel het gekom; en aanbid Hom wat die hemel en die aarde en die see en die waterfonteine gemaak het.”

Openbaring hoofstukke 14 en 15 is 'n waarskuwing vir ons huidige tyd, hierdie era van selfregering en die loslating van Satan uit die put, wat ons sedert die Franse Rewolusie verduur. Dit sal breedvoerig bespreek word met Openbaring hoofstuk 20. Die Hervorming, die afname van die pousdom en die desentralisasie van mag in Europa het al die sosiale revolusies van die negentiende eeu, vanaf die eerste Franse Revolusie tot die Bolsjewiste, en selfs in Amerika, die sosiale revolusies van meer onlangse dekades is georkestreer deur dieselfde volke, die anti-Christus Jode, wat aan die wortel van elkeen van hulle was, en verberg deur die media wat hulle begin het om te beheer, soos dit ook vandag is. Hoofstuk 14 begin om die toneel te stel vir die tyd van Jakob se benoudheid, daardie laaste tydperk van die wêreldgeskiedenis voordat die Koninkryk van Yahweh finaal gevestig word. Sedert die sendelinge van die post-Reformatoriese tydperk, waar die terugkeer na die Woord van God deur 'n aansienlike aantal van sy mense gesien is, het die ewige evangelie in die hele wêreld uitgegaan en mense getugtig om te bekeer en terug te keer na die God van die Bybel. Die tyd van groot benoudheid wat hierdie gedeelte inlei, word in Jeremia hoofstuk 30 genoem, veral vers 7 wat sê “ 7Wee, want die dag is groot, sonder weerga! En dit is 'n tyd van benoudheid vir

Jakob; maar hy sal daaruit verlos word.” en weer in Daniël hoofstuk 12:1 waar daar staan: “ 1 EN in dié tyd sal Mígael, die groot vors wat oor die kinders van jou volk staan, optree; en dit sal 'n tyd van benoudheid wees soos daar nie gewees het vandat 'n volk bestaan het tot op dié tyd nie; maar in dié tyd sal jou volk gered word, elkeen wat in die boek opgeskrywe staan.” Dit is die dag van oordeel, dit gaan nou al vir baie dekades aan, en ware Israel sal verlos word. In die 19de en 20ste eeue was daar verskeie Migael's, onder wie tsaar Nicholas II en Adolf Hitler, wat hulle standpunt in geneem het teen die dier en teen die internasionale handelaars van wêreldjodedom en dit het inderdaad so 'n tyd van moeilikheid veroorsaak.

“ 8 En 'n ander engel het gevolg en gesê: Geval, geval het Babilon, die groot stad, omdat sy al die nasies laat drink het van die wyn van die grimmigheid van haar hoerery.

Een boodskap wat die oorspronklike protestante bely het, dat mens God moet dien en nie mammon nie, is verdraai. Nou moedig baie van die protestantse denominasies, in hul evangelie van persoonlike verryking, mense aan om mammon na te streef en dit goddelik te beskou. Hier word aangekondig dat Babilon geval het, en in die bespreking van hoofstukke 17 tot 19 sal dit duidelik wees dat Babilon veelvlakkig is, 'n wêreldstelsel wat gesentreer is op internasionale handel en die politieke, sosiale en godsdienstige stelsels wat daardie handel fasiliteer. Terwyl Babilon nog nie geval het nie, word hier aangekondig dat Babilon inderdaad geval het, aangesien die Skrif dinge dikwels profeties aankondig, asof dit reeds gebeur het al is dit lank voordat die werklike gebeure uitbreek. In hierdie sin het Paulus van Yahweh God in Romeine 4:17 gesê dat Hy “ en die dinge wat nie bestaan nie, roep asof hulle bestaan.

Dit is ten volle duidelik in ons onlangse geskiedenis – veral dié van die afgelope eeu, dat die globale kommersiële stelsel – veral die internasionale banke van Londen en New York – “al die nasies laat drink het van die wyn van die passie van haar hoerery” deur oorlog te voer met al daardie nasies wat nie by hul stelsel van sentrale banke aansluit nie. Al daardie nasies wat die Rothschild-beheerde sentrale bankstelsel teëgestaan het, is óf gemaak om mettertyd te swig, óf heeltemal vernietig - soos Tsaristiese Rusland en Nazi-Duitsland. Tot vandag toe word selfs die Arabiese nasies en al die sogenaamde “derde wêreld” nasies in hierdie Joodse bankstelsel gedwing.

“ 9 En 'n derde engel het hulle gevolg en met 'n groot stem gesê: As iemand die dier en sy beeld aanbid en 'n merk op sy voorhoof of op sy hand ontvang,10 sal hy self ook drink van die wyn van die grimmigheid van God wat ongemeng ingeskink is in die beker van sy toorn, en hy sal gepynig word met vuur en swawel voor die heilige engele en voor die Lam. 11 En die rook van hulle pyniging gaan op tot in alle ewigheid, en hulle het dag en nag geen rus nie – hulle wat die dier en sy beeld aanbid, en elkeen wat die merk van sy naam ontvang. 12 Hier kom die lydsaamheid van die heiliges te pas; hier is hulle wat die geboorte van God en die geloof in Jesus bewaar.”

Die “merk” van die dier is nie noodwendig 'n fisiese merk nie. Die mense wat in Openbaring hoofstuk 13 beskryf word, diegene wat vasgevang was onder die mag van die pousdom – wat byna al die kinders van Israel deur die latere Middeleeuse tydperk beskryf – hulle het geen praktiese keuse gehad as om die dier, die pousdom op daardie tydstip, te aanbid nie, sodat hulle in hul gemeenskappe kon oorleef. Maar nou het die mag van die pousdom verduister, en die nasies van Europa het vir die grootste deel 'n tydperk van selfregering betree, die monargiese magte is verminder, die antieke feodale stelsel is verbreek en parlementêre

demokrasieë is gevestig. Soos die Skrif sê in Jeremia hoofstuk 31, kies die kinders van Israel nou hul goewerneys uit hul eie. Die nuwe god van die negentiende eeu is kapitalisme. Die mense is nie meer verplig om die dier te aanbid nie, maar hulle het eerder elke geleentheid om die Koninkryk van die Hemel te soek – om te probeer lewe volgens die Woord van God. Vir diegene wat die dierestelsel by Yahweh God kies, hulle sal gestraf word en die rook van hul pyniging is ewigdurend. Dit beteken egter nie noodwendig dat hulle self vir ewig gepynig gaan word nie. Die rook mag slegs dien as 'n ewige herinnering aan die pyniging, hul gebrek aan rus word toegeskryf aan hul groot skuldgevoelens. Openbaring hoofstukke 17 tot 19 verduidelik volledig dat die dier verwant is aan die wêreldhandelsstelsel, wat deur Jode beheer word. Net so het bankiers, handelaars en misdadigers (soos die Borgias en die Medicis) tot die mag van die pousdom gekom, en baie van hulle was ook Jode. Daarom kan diegene wat die dier aanbid slegs diegene wees wat God vergeet het en wat sy geboorte verlaat het sodat hulle die belonings van die handelsstelsel – die belonings van mammon – in die politieke, sosiale en godsdienstige stelsels wat die gedrag van die dierstelsel. En selfs meer nog, aanbidding van die dier kan 'n groter letterlike betekenis hê. Hier moet genoem word dat die ondergang van die pousdom as 'n empiriese gesag oor Europa in ooreenstemming met die Franse Rewolusie plaasgevind het. Die Franse Rewolusie het gesien dat die Jood 'n gelyke burgerskap met die Christen in die staat van Frankryk verkry het, en met Napoleon is daardie omstandighede na die res van Wes-Europa uitgevoer. Dit word nou verwys as die Joodse emansipasie. Dit is die finale vrylating van Satan uit die put, 'n proses wat eintlik drie eeue vroeër begin het. Met hierdie tydperk het 'n vreemde nuwe godsdienst 'n vastrapplek in Europa begin kry: dit wat Sekulêre Humanisme genoem word.

Sekulêre Humanisme is 'n verwerping van die bonatuurlike of enige geestelike gesag, en daarom blyk dit 'n herlewing van die antieke godsdiens van die Sadduseërs te wees. Die Sadduseërs, nie die Fariseërs nie, was die hoëpriesters wat die Christus gekruisig het (Hand. 5:17). Sekulêre Humanisme het ontstaan uit die deïsme en anti-klerikalisme van die Verligting, die verskillende sogenaamde sekulêre bewegings van die 19de eeu, en die aanvaarding van wetenskap as 'n dissipline wat die bestaan kan verklaar, asof daardie idee moontlik enige verdienste kan hê. Sekulêre Humanisme is dus die verwerping van God en die ideale rigtinggewende filosofie vir die internasionale handelaar – en dit verheerlik die mens, wat sonder God maar klein is as 'n dier, en bevorder hom in die posisie om sy eie god te wees. Dit is waarlik die aanbidding van die dier. Die woord sekulêr is van die Latynse saecularis, wat beteken van 'n eeu, en daarom beteken dit wêrelds. Die Christen word aangesê om die wêreld te verwerp (dws Jakobus 4:4; Romeine 12:1-2; 1 Korintiërs 2:6, 12; 10:11; 11:32) want die hele wêreld lê onder die mag van die Bose (1 Johannes 5:19). Daarom is Sekulêre Humanisme 'n anti-Christus godsdiens, 'n godsdiens vir satan, en dit is ook die aanbidding van die dier.

Hierdie siening van Sekulêre Humanisme is nie nuut nie. Die Oxford English Dictionary teken die gebruik van die woord "humanisme" deur 'n Engelse geestelike in 1812 aan om diegene aan te dui wat in die "blote menslikheid" (teenoor die goddelike natuur) van Christus glo (The Oxford English Dictionary. VII [2de uitg. .]. Oxford: Clarendon Press. 1989. pp. 474–475). Volgens Wikipedia, "Na die Franse Revolusie, die idee dat menslike deugde geskep kan word deur menslike rede alleen onafhanklik van tradisionele godsdienstige instellings, toegeskryf deur teenstanders van die Revolusie tot Verligting filosofieë soos Rousseau, is gewelddadig aangeval deur invloedryke godsdienstige en politieke konserwatiewes, soos Edmund Burke en Joseph de Maistre, as 'n vergoddeliking of afgodery van die mens. So sien

ons die opkoms van die godsdiens wat die mens vergoddelik, net op dieselfde tyd dat ons die afname van die tirannieke instellings van Europa sien – waarmee bedoel word die pousdom en die monargieë – en ook die bevryding van die Jood. Dit is inderdaad die tyd van Satan. Ook volgens Wikipedia het die anargis Proudhon (wat veral bekend is vir die verklaring dat “eiendom diefstal is” en ’n leidende figuur in revolusionêre Frankryk) die woord “humanisme” gebruik om ’n “culte, déification de l’humanité” (“kultus, vergoddeliking) te beskryf van die mensdom”) en Ernest Renan in *L’avenir de la science: pensées de 1848* (“The Future of Knowledge: Thoughts on 1848”) (1848–49), verklaar: “Dit is my diepe oortuiging dat suiwer humanisme die godsdiens van die toekoms, dit wil sê, die kultus van alles wat op die mens betrekking het - die hele lewe, geheilig en verhef tot die vlak van ’n morele waarde.”

“13 En ek het 'n stem uit die hemel aan my hoor sê: Skryf – salig is van nou af die dode wat in die Here sterwe. Ja, sê die Gees, sodat hulle kan rus van hul arbeid, en hulle werke volg met hulle.”

Die gebruik van die frase “van nou af” dui aan dat daar nog baie geskiedenis oor is in hierdie laaste eeu, en dit ondersteun ook die stelling wat gemaak is in hierdie opmerkings hierbo by verse 6 en 7, dat hierdie hoofstuk die begin is van die die laaste tydperk in die geskiedenis van hierdie huidige eeu. As ’n mens in hierdie tyd ’n Christen sterf, sal ’n mens inderdaad beloon word vir jou geloof – en beloon word of jy daarvan bewus is of nie, aangesien Christenskap veel meer as ’n eenvoudige beroep is. Dit is ’n lewenswyse wat baie van ons leef ongeag ons belydenis – aangesien die wette van ons God op ons harte geskryf is. Baie van die kinders van God gedra hulle soos volkome goeie Christene, maar afgeskakel van gejudidiiseerde kerkwees, bely hulle nie dat hulle Christene is nie.

“14 EN ek het gesien, en kyk, daar was 'n wit wolk en een soos 'n Menseseun wat op die wolk sit, met 'n goue kroon op sy hoof en in sy hand 'n skerp sekel. 15 En 'n ander engel het uit die tempel gekom en met 'n groot stem geroep na Hom wat op die wolk sit: Slaan u sekel in en maai, want die uur het vir U gekom om te maai, omdat die oes van die aarde oorryp geword het. 16 En Hy wat op die wolk sit, het sy sekel oor die aarde laat gaan, en die aarde is afgemaai.”

Die King James Version het die uitroep by vers 15 as “want die oes van die aarde is ryp”, net soos die tweede oes wat volg by vers 17-20. Tog is die Griekse woord vir ryp daar ἀκμάζω, wat inderdaad ryp beteken wanneer dit gebruik word om vrugte te kweek. Maar hier in vers 15 is dit ἐξηράνθη, 'n Passiewe vorm van die werkwoord ξηραίνω wat beteken om uitgedroog te wees. Iets wat uitgedroog is, kan nie as ryp beskou word nie, maar beskryf eerder iets wat verdor is. Die uitgedroogde druiwe verteenwoordig blykbaar dieselfde allegoriese onkruid, uit die gelykenis van die koring en die onkruid wat deur Yahshua Christus vertel word in Matteus hoofstuk 13. Die ryp druiwe van die oes wat volg, verteenwoordig die koring. In die gelykenis van die koring en die onkruid verteenwoordig die koring die kinders van God – die ware saad van die vrou (Genesis 3:15) wat die nageslag van Adam is. Die onkruid verteenwoordig die saad van die slang – kinders van die duiwel – wat deur die vyand geplant is en deur Kain van die slang af neergedaal het.

“17 En 'n ander engel het uitgekom uit die tempel wat in die hemel is, en hy het ook 'n skerp sekel gehad; 18 en 'n ander engel wat mag oor die vuur gehad het, het uit die altaar uitgekom en met 'n groot stem geroep na hom wat die skerp sekel het, en gesê: Slaan jou skerp sekel in en samel die trosse van die wingerdstok van die aarde in, want sy druiwe het ryp geword. 19 En die engel het sy sekel oor die aarde laat gaan en die wingerdstok van die aarde afgeoes en dit gegooi in die groot parskuip van die grimmigheid van God. 20 En die parskuip is

buitekant die stad getrap, en bloed het uit die parskuip gekom tot aan die tooms van die perde, tweehonderd myl ver.”

Die ryp druiwe verteenwoordig die oes van die koring. Soos dit ook gebeur in die oes van die uitgedroogde druiwe wat hierbo beskryf is, verteenwoordig die swaai van die seis die toorn van Yahweh wat gemanifesteer word in die oorloë en rumoer van hierdie eeu – wat baie groter is as dié van vorige eeue. Christene word belowe dat hulle nie baie sal ly in hierdie oorloë en ander rampe nie, solank hulle nie die dier aanbid nie.